

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 81/23

V Lucemburku dne 17. května 2023

Rozsudek Tribunálu ve věci T-312/20 | EVH v. Komise

Žaloba, kterou podal německý výrobce elektřiny, společnost EVH, proti rozhodnutí Komise, jímž se schvaluje nákup aktiv společnosti E.ON společností RWE, byla zamítnuta

Tribunál zejména zdůraznil, že výměna aktiv mezi nezávislými podniky nezakládá „jediné spojení“

V březnu 2018 oznámily společnosti RWE AG a E.ON, které jsou založeny podle německého práva, že hodlají provést komplexní výměnu aktiv prostřednictvím tří spojení (dále jen „celková transakce“).

Prostřednictvím první transakce chtěla RWE, jež působí v celém energetickém dodavatelském řetězci v několika evropských zemích, získat výlučnou nebo společnou kontrolu nad určitými výrobními zařízeními společnosti E.ON, která je dodavatelem elektřiny, jenž působí v několika evropských zemích. Druhá transakce spočívala v tom, že E.ON získává výlučnou kontrolu nad činnostmi distribuce a maloobchodního prodeje, jakož i nad některými výrobními zařízeními společnosti innogy, která je dceřinou společností RWE. Pokud jde o třetí transakci, ta stanovila, že RWE získá 16,67 % podíl společnosti E.ON.

První dvě spojení podléhala kontrole ze strany Evropské komise, zatímco třetí spojení bylo předmětem kontroly ze strany Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž, Německo).

V dubnu 2018 oznámila německá společnost EVH GmbH, která vyrábí elektřinu na území Německa jak z konvenčních, tak i z obnovitelných zdrojů energie, Komisi, že si přeje účastnit se řízení, jež se týká prvního a druhého spojení, a proto obdržet dokumenty, jež se těchto spojení týkají.

První spojení bylo oznámeno Komisi dne 22. ledna 2019. Komise v rozhodnutí ze dne 26. února 2019¹ (dále jen „sporné rozhodnutí“) rozhodla, že nebude bránit oznámenému spojení, a prohlásila je za slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 139/2004².

EVH³ podala k Tribunálu žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí. Tribunál, který tuto žalobu zamítl, předně ve vztahu k výměně aktiv upřesňuje pojem „jediné spojení“. Následně se Tribunál vůbec poprvé vyjadřuje k povinnosti

¹ Rozhodnutí C (2019) 1711 final ze dne 26. února 2019, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.8870 – RWE/E.ON Assets).

² Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40). Podle čl. 6 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení platí, že pokud Komise zjistí, že oznámené spojení nevyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti s vnitřním trhem, rozhodne, že mu nebude bránit, a prohlásí je za slučitelné s vnitřním trhem.

³ Je třeba upozornit, že žalobu na zrušení tohoto rozhodnutí podalo rovněž deset dalších podniků. Všechny tyto žaloby byly zamítnuty buď z důvodu jejich nepřipustnosti či ve věci samé. Viz řada souvisejících věcí: rozsudky ze dne 17. května 2023, *Stadtwerke Leipzig v. Komise*, [T-313/20](#), *GWS Stadtwerke Hameln v. Komise*, [T-314/20](#), *TEAG v. Komise*, [T-315/20](#), *Naturstrom v. Komise*, [T-316/20](#), *EnergieVerbund Dresden v. Komise*, [T-317/20](#), *eins energie in sachsen v. Komise*, [T-318/20](#), *GGEW v. Komise*, [T-319/20](#), *Mainova v. Komise*, [T-320/20](#), *enercity v. Komise*, [T-321/20](#) a *Stadtwerke Frankfurt am Main Holding v. Komise*, [T-322/20](#).

Komise zveřejňovat rozhodnutí přijatá na základě čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení č. 139/2004. Nakonec Tribunál upřesňuje délku období, které Komise musí analyzovat, aby posoudila slučitelnost dotčeného spojení s vnitřním trhem, a zkoumal pojem „společní akcionáři“.

Závěry Tribunálu

Tribunál předně zamítl námitku nepřipustnosti, kterou vznesla RWE a spočívala v nedostatku aktivní legitimace EVH.

V tomto ohledu Tribunál připomíná, že v souladu s článkem 263 čtvrtým pododstavcem SFEU může každá fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutí určenému jiné osobě, pouze pokud se jí uvedené rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýká.

Pokud jde o bezprostřední dotčení, Tribunál uvádí, že jelikož sporné rozhodnutí umožňuje okamžité uskutečnění prvního spojení, mohlo vést k okamžité změně situace na dotčených trzích. Z toho vyplývá, že EVH, která působí na tomto trhu, je sporným rozhodnutím dotčena bezprostředně.

Co se týče osobního dotčení EVH, Tribunál připomíná, že u rozhodnutí, jímž se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem, je třeba otázku, zda je podnik osobně dotčen, posuzovat v závislosti na zásahu do jeho postavení na trhu a dále na jeho účasti ve správním řízení. V projednávané věci tedy zejména vzhledem k významnému zapojení EVH do správního řízení, jejímu postavení konkurenta účastnic spojení podniků a možnému dopadu na hodnotu některých investic, které EVH konkrétně vymezila, v období po spojení podniků, je tak třeba mít za to, že EVH je sporným rozhodnutím osobně dotčena.

Zadruhé, pokud jde o věc samou, Tribunál předně zamítl žalobní důvod, jímž je Komisi vytýkáno, že neprovedla kontrolu třetího spojení, a dále, že všechna tři spojení nepovažovala za součásti jediného spojení podniků.

Pokud jde o třetí spojení, Tribunál rozhodl, že EVH nemůže důvodně tvrdit, že třetí spojení je spojením ve smyslu článku 3 nařízení č. 139/2004⁴.

V tomto ohledu Tribunál nejprve uvádí, že žaloba se formálně týká pouze rozhodnutí Komise, kterým se první spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem. Toto rozhodnutí přitom neobsahuje výslovné rozhodnutí o otázce, jak je třeba s ohledem na pojem „spojení“ kvalifikovat třetí spojení, a tudíž ani o pravomoci Komise rozhodovat o slučitelnosti třetího spojení s vnitřním trhem. EVH se proto nemůže na Tribunálu domáhat, aby rozhodl o otázce pravomoci, kterou se Komise v napadeném rozhodnutí nezabývala. Mimoto, kdyby se EVH domnívala, že třetí spojení může mít význam na úrovni Unie, mohla podat Komisi stížnost a v ní jí navrhnout, aby tuto záležitost přezkoumala, přičemž Komise by v takovém případě byla povinna rozhodnout o své příslušnosti coby kontrolního orgánu.

Zadruhé každopádně platí, že získání menšinového podílu může vést k převzetí kontroly pouze tehdy, pokud jsou s menšinovým podílem spojena zvláštní práva, jež vedou k získání výhradní kontroly *de iure*, nebo pokud menšinový společník získá z důvodu zvláštních okolností faktickou kontrolu⁵. V projednávaném případě přitom EVH netvrdila, že by s menšinovým podílem, který získala RWE, byla spojena zvláštní práva, ani neprokázala, že by RWE získala faktickou výlučnou kontrolu nad E.ON.

Co se týče otázky, zda lze považovat tři transakce za součásti jediného spojení, Tribunál připomíná, že musí být splněny dvě podmínky⁶. Předně je nezbytné, aby transakce na sobě byly navzájem závislé, takže by se jedny bez druhých neuskutečnily. Dále musí jejich výsledek spočívat v tom, aby jednomu nebo více podnikům svěřily přímou či nepřímou hospodářskou kontrolu nad činností jednoho či více dalších podniků. Přitom s ohledem na tyto podmínky

⁴ Toto ustanovení, nadepsané „Definice spojení“, stanoví kritéria, jež musí být splněna k tomu, aby bylo určitou operaci možné považovat za spojení podle unijního práva.

⁵ V tomto smyslu viz body 57 a 59 Konsolidovaného sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2008, C 95, s. 1).

⁶ V tomto smyslu viz bod 20 odůvodnění a čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 139/2004.

nelze pojem „jediné spojení“ použít, pokud nezávislé podniky získají kontrolu nad odlišnými cílovými podniky, jako v případě výměny aktiv.

V projednávané věci z přezkumu Tribunálu vyplývá, že celková transakce splňuje podmínku, jež se týká vzájemné závislosti, avšak nikoli podmínku, jež se týká výsledku. Neexistuje totiž funkční vazba mezi třemi spojeními, jelikož celková transakce v projednávané věci není transakcí, která by spočívala v provedení více mezeitímních transakcí za účelem dosažení kontroly nad jedním nebo více podniky týmiž podniky. Za těchto okolností vzhledem k tomu, že není splněna jedna z podmínek, mohla mít Komise právem za to, že tři spojení nejsou součástmi jediného spojení.

Komise tudíž nepostupovala rozporuplně, když analyzovala první a druhé spojení odděleně s tím, že ve sporném rozhodnutí zohledňuje jejich vzájemné účinky.

V tomto ohledu Tribunál nejprve upřesňuje, že byť potvrdil existenci pravidla přednosti, jak jej vymezuje Komise, a sice že spojení musí být posuzováno s ohledem na veškerá dříve oznámená spojení, uvedené pravidlo se v projednávané věci nepoužije. První spojení bylo totiž formálně oznámeno před druhým spojením. Tribunál podotýká, že vzhledem ke vzájemné závislosti dotčených spojení by automatické použití pravidla přednosti mohlo mít subjektivní dopad na rozsah analýzy Komise. Nicméně pokud tato spojení vykazují určitou vzájemnou závislost, která Komisi umožňuje předvídat pravděpodobné účinky každého spojení na trh, přísluší Komisi, aby takovou závislost zohlednila při celkovém posouzení všech relevantních důkazů, prováděném u každého z těchto spojení. Tato spojení totiž představují ve vztahu k ostatním spojením skutečnost, kterou musí Komise zohlednit při své celkové analýze účinků spojení na vnitřní trh.

Následně Tribunál zamítl žalobní důvod, jenž vychází z porušení práva na účinnou soudní ochranu kvůli tomu, že napadené rozhodnutí bylo zveřejněno až po uplynutí velmi dlouhé doby, přičemž připomněl, že opožděné zveřejnění unijního aktu v Úředním věstníku nemá vliv na platnost uvedeného aktu.

Tribunál v rámci své analýzy uvádí, že byť nařízení č. 139/2004 nestanovuje povinnost zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie* rozhodnutí Komise, které bylo přijato podle čl. 6 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, Komise si v praxi nicméně uložila povinnost taková rozhodnutí zveřejňovat, přičemž musí respektovat důvěrnost, jež musí být zajištěna, pokud jde o informace, které podléhají profesnímu tajemství nebo jiným výjimkám veřejného pořádku⁷. Tribunál má za to, že takový přístup je v souladu s povinností Komise, jíž je zaručit prostřednictvím vhodných opatření pro zveřejnění právo třetích osob, jichž se tato rozhodnutí přímo a individuálně dotýkají, na účinnou soudní ochranu.

Tribunál konečně zamítl i žalobní důvod, který vychází ze zjevně nesprávného posouzení Komise, pokud jde o slučitelnost spojení s vnitřním trhem, spočívající zprv ve výtce, jež směřuje proti výběru příliš krátkého období analýzy, a zadruhé ve výtce nedostatečného přezkoumání vlivu, který RWE mohla vykonávat na E.ON, zejména s ohledem na jejich společné akcionáře.

Co se období analýzy týče, Tribunál připomíná, že při kontrole spojení Komise musí posoudit, zda spojení podniků může významně narušit účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části. Taková analýza předpokládaného vývoje spočívající ve zkoumání, jak by spojení mohlo změnit faktory určující stav hospodářské soutěže na daném trhu, vyžaduje představu různých řetězení příčin a následků, aby bylo možno vyjít z těch nejpravděpodobnějších. Z toho vyplývá, že Komise má posuzovat účinky spojení v období, jehož maximální délka nemůže překročit horizont, v němž s dostatečnou mírou pravděpodobnosti nastanou určité události. V tomto smyslu nelze od Komise požadovat, aby prováděla výhledovou analýzu na základě prvků, jejichž dopady v dlouhodobém horizontu by nemohla s přiměřenou mírou chybovosti předvídat.

Zatřetí, co se spojeního vlivu, který vykonává RWE a třetí společnost na E.ON, týče, Tribunál nevylučuje, že existence spojených akcionářů, a sice držení akcií v konkurenčních podnicích stejnými institucionálními investory a jejich

⁷ Viz body 2 a 5 dokumentu nazvaného „Guidance on the preparation of public version of Commission Decisions united under the Merger Regulation“ (pokyny pro vypracovávání veřejných znění rozhodnutí Komise přijatých podle nařízení o spojování) ze dne 26. května 2015.

nekoordinované účinky na hospodářskou soutěž, může snižovat konkurenční tlak na ostatní soutěžitele. Samotný účinek tohoto snížení nicméně v zásadě sám o sobě nepostačuje k prokázání zásadního narušení účinné hospodářské soutěže v rámci teorie újmy založené na nekoordinovaných účincích. V projednávané věci přitom Tribunál poukazuje na to, že EVH neuvádí žádné důkazy, které by mohly prokázat, že podíl třetí společnosti na kapitálu RWE a E.ON představuje skutečnost naznačující, že již existuje sklon ke společné dominanci. Z toho vyplývá, že Komisi nelze vytýkat, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když tuto skutečnost nezmínila.

Ve světle těchto úvah **Tribunál žalobu zamítl v plném rozsahu.**

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Zůstaňte ve spojení!

